

på Christiania og fortsætte målet bekæmpelse af kriminalitet, herunder hashhandelen, samt at tage initiativ til en ændring af Christianiaordningen, såfremt lovliggørelsesprocessen ikke havde den fornødne fremdrift.

Det er Socialdemokratiets holdning fortsat at støtte vedtagelsen fra april 2002 og redegørelsen fra maj måned, og vi afventer et lovforslag og en redegørelse fra regeringen, og derefter kan vi tage stilling til det, forventeligt i foråret 2004.

Hvordan kan man drage en modsat konklusion efter de bemærkninger, som både jeg selv og hr. Poul Qvist Jørgensen har fremsat, og hvor vi har refereret til en beslutning, der tidligere er taget?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det var jo fint at høre hr. Per Dalgaard sige, at man må leve som man vil, bare man ikke skader andre og ikke skader miljøet. Det var nærmest som at læse de regler, som Christiania har vedtaget gælder for christianitterne. Jeg har ikke lige taget dem med hened i salen, men jeg er sikker på, at hvis det er den indstilling, hr. Per Dalgaard har, så må han være fuldstændig enig med christianitterne i de regler, de selv har.

Så forstår jeg ikke helt, hvad det så er, hr. Per Dalgaard gerne vil have normaliseret. Hvad er det, normaliseringen skal gå ud på ud fra Dansk Folkepartis synspunkt? Jeg er klar over, at det gælder hashhandel, men nu diskuterer vi ikke hashhandel, vi diskuterer Christiania. Vi diskuterer, hvad skal der ske med Christiania.

Jeg vil godt høre, hvad det er, der for Dansk Folkeparti ligger i spørgsmålet om normalisering, når hr. Per Dalgaard siger, at man må leve som man vil, bare man ikke skader andre og ikke skader miljøet. Hvad er det så, Dansk Folkeparti ønsker skal være anderledes på Christiania?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det var præcis de samme bemærkninger fra hr. Per Dalgaards side, som gjorde, at jeg markerede, for de bemærkninger, jeg har hørt hr. Per Dalgaard give udtryk for, når vi mødes på Christiania, er jo interessante, når man begynder at sammenholde det med, hvad hr. Per Dalgaard nu er medforslagsstiller til.

I det i øvrigt udmærkede indlæg, som hr. Per Dalgaard havde for et par korte bemærkninger

siden, synes jeg, at hr. Per Dalgaard fik illustreret forskellen på normalisering og lovliggørelse. Det leder mig frem til at spørge: Synes hr. Dalgaard ikke selv, at det er ved at være lidt betænkeligt med denne jonglering med de to begreber? Der er jo en verden til forskel på en lovliggørelse og en normalisering. Vi er klart for en lovliggørelse, men når man begynder at putte alt ind i den samme form, som jeg forstår at hr. Dalgaard især er interesseret i, så forstår jeg det ikke rigtig. Må jeg få et svar på det?

Kl. 16.25

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi tager lige hr. Villy Søvnald med også, og så får hr. Dalgaard en lille smule længere svartid.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Vi diskuterer jo bl.a. normalisering, men det, som jeg synes er vigtigt at få klarhed over, fordi det virkelig er fuldstændig uklart for mig, er, hvad hr. Per Dalgaard forstår ved frihed. Der blev talt før om frihed, men på samfundets betingelser. Javel, men hvor snævre er de?

Hr. Per Dalgaard vil formodentlig ikke blande sig i, hvordan folk går klædt, og hvordan de lever sammen i forskellige familieformer og sådan noget; jeg antager, at det må de selv om. Hvordan de arbejder, om de arbejder på en bestemt måde, om de arbejder ude eller inde, må de formentlig også selv om, og om de driver en bestemt type virksomhed eller ej, vil hr. Per Dalgaard formodentlig heller ikke blande sig i. Om de er mere rummelige end andre bysamfund og er i stand til at opfange mennesker, der ellers ville blive stødt ud, tror jeg også han vil synes er fint nok, og om de vil være medlemmer af folkekirken eller ej, må de formentlig også fuldstændig selv om.

Men hvis man kører normaliteten for stramt, risikerer man at putte alle i den samme bås, og jeg vil igen spørge hr. Per Dalgaard: Hvad er det, de ikke må? Hvis vi nu holder hashhandelen ude af diskussionen, hvad er det så, de ikke må, men som de gør i dag, og som gør hr. Per Dalgaard så edderspændt rasende?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Hr. Per Kaalund kan jeg ikke få øje på lige nu. Det er trist, men vi venter lidt med ham.

Til fru Line Barfod, og det er måske også et svar til hr. Poul Qvist Jørgensen, vedrørende